

Ovce ve Vídni, ovce v Dobrušce a Praze?

Předevčírem jsme měli online setkání se zástupci A Rocha z celého světa – je to vždycky velký zážitek, když vidím, jak lidé z celého světa – ve velmi odlišných podmínkách – touží a pracují k tomu samému cíli – přivést lidi k vděčnosti za Boží stvoření a k zodpovědnosti za nám svěřené životní prostředí kolem nás. Každé setkání s „rošáky“ z jiných koutů planety je inspirující – na rozdíl od indických bratrů nemusíme chránit slony (a riskovat přitom život) ani masově hubit potkany jako na Novém Zélandu, ale můžeme tu samou touhu po změně uplatnit v našich podmínkách. Inspiraci nacházíme samozřejmě i mimo A Rochu. Jestli pak by se následující činnost nedala začít i u nás?

Ve Vídni na Dunajském ostrově svérázně vyřešili otázku sekání trávy na rozlehlých travních plochách. Už žádné hlučné sekačky, hodiny a hodiny zaměstnanců strávených sekáním, už žádné vyházování posečené trávy. Plochu o rozloze 73 000 m² spásá sedmdesátihlavé stádo ovcí. Vídeňská radnice se tak zapojila do evropského projektu LIFE DICCA a snaží se tak lokálně reagovat na klimatické změny v Evropě a zároveň dávat jednotlivcům i dalším městům příklad, jak zacházet s veřejnými zelenými plochami a jak nakládat s trávou, cennou biomasou, která se mnohdy jen tupě vyvážá na smetiště.

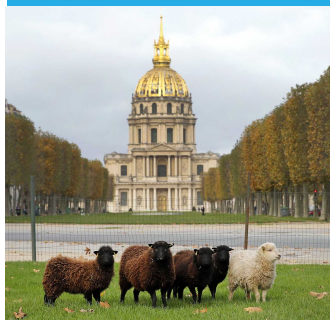
Vídeňská radnice si ovečky chválí – nejen že jsou ekologičtější než sekačka a že je na ně příjemnější pohled než na chlapíka na traktoru, ale ovce moudřeji „pečují“ o travník než stroje. Radní Ulli Simaová (mimochodem zřejmě českého původu) říká, že ovce při spásání trávy vynechávají některé rostliny a tak dávají vzniknout diferencovaným loukám s vyšším a nižším porostem a s rostoucí druhovou rozmanitostí. Tam, kde roste pestrá květena, tam se daří pestré zvířené – množství motýlů, brouků a jiných breberek. No a jsme zpátky u člověka – tam, kde se daří všemu stvoření, tam se daří člověku. Ve městě, kde se daří včelám a jiným opylovačům, se daří zahrádkářům a ovocnářům. Vzpomeňme na bratra Hluchého, jeho firmu Biocont a přirozenou, biologickou ochranu rostlin. Tam, kde člověk zbytečně nezasahuje, se přírodní procesy mohou samy vrátit k harmonii.

Tak co? Ano, na travníčku před radnicí asi nenecháme pobíhat kozy nebo ovce (i když by to bylo vtipné a velmi Instagram friendly), ale co naše městské parky a obecní louky? Ve Vídni to jde, Vídeň je „zelená“ jak svým ekologickým přístupem k věcem, tak i svým podílem zeleně ve městě (přes 50 procent veškeré plochy). Vídeň byla nedávno vyhlášena „nejzelenějším městem světa“. Kdy se přidá Dobruška, Litomyšl, Husinec nebo Praha?

Petr Pokorný

A Rocha

je mezinárodní ochranná organizace ukazující na Boží lásku k celému stvoření a naší lidskou odpovědnost.





Od zelánky k muchomůrce zelené

Dvě zářijové houbařské výstavy organizované A Rochou jsme stihli těsně před novými koronavirovými opatřeními. Naše výstavy hub v Dobrém a následně v Prachaticích ještě stačilo shlédnout několik stovek návštěvníků, všichni přišli ukázněně s rouškou na obličeji.

Na obou výstavách se sešla pěkná barevná a druhově bohatá kolekce. /asi 150 druhů/ Pro výstavu na Krupárně přivezl Vláda Špatný přes celou republiku kromě exoticky vypadajícího květnatce Archerova, Anturus Archeri také několik exponátů nejjedovatější evropské houby – muchomůrky zelené, Amanita phalloides /nález z Chrobol/. Pro prachatickou výstavku jsem ji našel na tradičním nalezišti v borovém lese u husinecké přehrady. Přiblížit tuto houbu spoustě dětí, ale i postarší generaci považujeme za téměř prvořadý úkol naší výstavní houbařské osvěty. Tato na pohled krásná houba každý rok způsobí v ČR několik fatálně končících otrav.



Prachatičtí návštěvníci si ji mohli dobře srovnat s dosud sbíranou čirůvkou zelánkou, Tricholoma equestre. Žel, však též nově značně podezřelým druhem „Zelánky“, jak je obecně nazýváme a ještě sbíráme, přešly asi před pěti lety z kategorie vynikajících trzních hub do skupiny plodnic podezřelých. Jejich konzumace si dokonce vyžádala několik životů zejména ve Francii. Rhabdomyolytický typ otravy touto houbou se projevil zprvu svalovou slabostí, tmavou močí, zarudlou kůží a nakonec poškozením srdečního svalu i ledvin. Někteří experti však vysvětlují tento problém individuální snášenlivostí lidského jedince a řadí tyto ojedinělé otravy ke vzácné a prudké alergické reakci. Výzkum chemie této houby dále pokračuje, nedoporučujeme ji sbírat.



Na obou výstavách nechyběly nádherné exempláře stále vzácnějšího hříbu borového, Boletus pinophilus. Tato houba sice nepatří do červeného seznamu, tedy mezi houby výslovně chráněné, ale klesající výskyt „borováků“ nás má vést k omezení jeho sběru.

Při pohledu na tu barevnou stvořitelskou krásu a její design, např. skupinu holubinek – RUSSULA, pavučinců - CORTINARIUS či ryzců - LACTARIUS poskočilo člověku srdce upřímnou radostí a úžasem. Jak skvělý a vynalézavý je náš Stvořitel!

V Dobrém naši spolupracovníci Jana a Filip doplnili výstavu ještě velkoformátovými fotografiemi kouzelně krásných hub německé mykoložky Dr. Rity Lüder. Také biblický verš, slovo apoštola Pavla vhodně doplňoval nádhernou kolekci. Pozval tak návštěvníky k vnitřnímu usebrání a zamyšlení: Vždyť „Bůh lidem poskytuje možnost, aby jej poznali. Jeho věčnou moc mohou spatřit ve stvořené přírodě.“ Tato výzva stvoření patří všem nám.

Pavel Světlík



Radost z ptáků v kostele i v zámeckém parku

Ráno v modlitebně při slovíčku pro děti šlo pouze o naše huňaté ptačí plyšáky – vlaštovku a vrabce. Seděli v hnízdech na kazatelně vedle bohatého slavnostního stolu, plného ovoce a zeleniny. Při slavnosti Neděle A Rocha 4. října a současně Děkuvzdání za úrodu jsme si s dětmi povídali o hnízdění právě těchto dvou druhů. A to v izraelském svatostánku. Žalm 84 čtvrtý verš krásně popisuje - jak se jim tam moc líbilo. A jak tam našli svůj domov. Žalmista se zřejmě naopak v tu dobu vytoužené jásavé bohoslužby účastnit nemohl. A tak se smutkem v srdci tesknil a skoro malým opeřencům tuhle blízkost boží záviděl. S dětmi jsme si pak povídali o ptačích, ale i lidských hnízdech. O našich domovech. O příjemném teple a atmosféře našich rodin. A to v kontrastu se zprávami o dětech bez domova, bez rodičů nebo v uprchlických táborech. Jaký je to nesmírný dar mít domov. S mamkou i taťkou a mít laskavou širší rodinu.

Odpoledne jsme s částí sborového společenství a přátel z veřejnosti vyrazili českoskalickou Bažantnicí k ratibořickému zámku. Výcházku vedli Jana s Filipem. Pozorovali a zapisovali viděné a slyšené ptáky. Já měl tentokrát před sebou ne snadno zajistitelný úkol. Odchytit několik druhů ptáků a vysvětlit

smysl kroužkování. O čtrnáct dnů dříve zde v parku umístěné krmítko plné slunečnice nebylo moc navštěvováno. Potom přece jen nahrávka hlasu červenky přilákala do sítě několik brhlíků, šoupálka, kosa, pěnkavu a půl tučtu sýkorek. Spolu s doprovodným programem Jany a Filipa o ptačích budkách, ptáku roku - jirjiče, dětském kvízu nastalo vzájemné sdílení o porozumění pro věci víry i naší odpovědnosti za krásné stvoření. Na padesát šest účastníků, včetně početné skupinky křesťanů až z Dobrušky s panem



děkanem Slaninkou v čele se téměř nemohlo rozejít. Rozhovory, fotografování ptáků, budek, lidí, rozdávání materiálů ČSO a A Rocha, propagace těchto organizací - to vše nebralo konce. Ukončili jsme srdečnou vděčnou modlitbou z úst pana děkana Slaninky.

Je třeba ještě poděkovat výrazné podpoře Městského úřadu v České Skalici. Ten podepřel Neděli A Rocha a její náročnou přípravu a to v rámci grantu MUCS/5506/2020/KONT/KUS "Ohýbej proutek, dokud je mladý a stáří si to rádo zopakuje". Díky také vám všem za vaši aktivní účast i vstřícnost. Díky Pánu Bohu za neobyčejnou přízeň v odpoledni prozářeném podzimním sluncem. Vždyť dopoledne ještě hustě pršelo. Těšíme se na další setkání.

Pavel Světlík





Ani v době kovidové nezahálíme

Už je to hrozně dlouhá doba, co jsme se naposledy viděli s dětmi z klubů. A stýská se mně. Kluby i výuka ve školách je pro mě tolik osvěžující. Čas, který nám teď zbývá, využíváme k zazimování přírodní zahrady, tam práce nikdy nekončí, to znáte. Máme ovšem novinku. Pustili jsme se do další rekonstrukce budovy. V letošním roce jsme dokončili kuchyň a teď nás čeká první etapa budování sociálek s knihovnou v prvním patře. Zatím bouráme, prášíme, ometáme, vysáváme a připadá nám, že to nemá konce. Inu začátky bývají těžké. Doufám, že se brzy na Krupárně shledáme, aby jste se i vy, mohli s námi potěšit s pomalu rozkvétajícím ekocentra.

Jana Ledečová

KALENDÁŘ A ROCHA

Rádi bychom se s vámi brzy setkali, dá-li Bůh, například na Zeliádě (únor, březen), na přednáškách či na jarním Vítání ptačího zpěvu. Budeme vás včas informovat.

V lednu však můžeme spolu strávit čas alespoň v myšlenkách při Sčítání ptáků na krmítku 8. – 10. ledna 2021. Akci pořádá Česká společnost ornitologická, více informací najdete zde: <https://www.birdlife.cz/>

Stále žijeme v naději, že v příštím roce uskutečníme odloženou slavnostní konferenci A Rocha (20 let od založení české pobočky) a to v termínu od 18. do 20. června 2021 v Husinci s možným pokračováním v Arnoštově při monitoringu a kroužkování ptáků od 20. do 25. června.

Začátek letních prázdnin jsme chtěli loni strávit ve společnosti dobrovolníků z ČR i z celého světa. Doufáme, že se nám to podaří letos. Dobrovolnický týden bude v termínu od 10. do 18. července 2021.

Těšíme se na shledanou!

Já však doufám v tebe, Hospodine!

Rekl jsem: Ty jsi můj Bůh! Mé časy jsou ve tvé ruce. Žalm 31, 15-16

Více informací naleznete na našich webových stránkách:
www.arocha.cz a jsme i na Facebooku @arocha.cz

A Rocha - Křesťané v ochraně přírody, o.p.s., Dobré 85, PSČ 517 93 www.arocha.cz
e-mail: psvetlik@arocha.cz mobil: 775 042 228, 775 042 221
bankovní spojení: 780648520287/0100

